కవితా కౌముది

నాలో నేను - నీలో నేను

డా. జి. వసుంధర

నాలో నీవున్నావు నేస్తం..!
నీలో నన్ను వెతుక్కోవాలి!!
నేను `అద్దం` కాదల్చుకోలేదు,
నిన్ను నీకు చూపించడం నా అభిమతం కాదు కాబట్టి...
పారదర్శకంగా వున్నాను,
నీవు నన్ను చూడడానికి!
కానీ
నీవు నిన్నూ చూడదల్చుకోలేదు.. నన్నూ చూడలేదు..
అందుకే `మనం` అన్న పదం నీనుండి రాదు.!
ఇది నిజంగా సమస్యేనా?
నీ విశ్లేషణకు సమస్య లేదు, కాదు!
నీవు నన్ను గుర్తించట్లేదని నేను గుర్తిస్తున్నానే మరి!?
పరిష్కారం!?
నీలో నన్ను వెతుక్కోకుండా
నేను `నేను ` గానే ఉండడం..
అందుకే అంటారు -
`ప్రేమ ` అంటే `ఇవ్వడం` అని, `ఆశించడం` కాదని!
అప్పుడు
`ప్రేమ ` ఒక్కటే చాలు నీలో నన్ను చూసుకోవటానికి.!!

***

అమ్మా నాన్న

శ్రీఆచాళ్ళ

జగమంతా వెలుగుని పంచే సూర్యుని జీవం నీవమ్మా
మా రాముడి మారాం పెంచిన జాబిలి చలవే నీదమ్మా
నీ ఒడిలోనే ఊయలలూగెను ఈ బాల్యం
నీ జోలలలో దీవెనలే కద మా భాగ్యం
కనిపించు దైవమే కనిపెంచు అమ్మగా
శిరసొంచి మొక్కుదాం ప్రతి అమ్మ బ్రహ్మగా ....
చరణం 1
చిన్నిచిన్ని మా అల్లరి పనులకి కసురుకునే అమ్మ
చిన్నికృష్ణుడే తనకు పిల్లడని మురిసిపోవునమ్మా
ప్రాణధారనే పాలగ పంచి బ్రతుకునిచ్చెనమ్మ
అమ్మ ఋణాన్ని తీర్చడానికి చాలదు ఏ జన్మో ...
కనిపించు దైవమే కనిపెంచు అమ్మగా
శిరసొంచి మొక్కుదాం ప్రతి అమ్మ బ్రహ్మగా ....
పల్లవి 2 :
మదినిండా నిధులే నిండిన సాగర హృదయం మా నాన్న
ప్రతి కలనీ ఒడ్డెక్కించే వడిగల అల ఒడి మా నాన్న
నీ సాయంతో నడకలు నేర్చెను ఈ బుడత
నీ ధైర్యంతో జగతిని గెలిచే మా భవిత
నడయాడు దైవమే నడిపించు నాన్నగా
మనసార మొక్కుదాం శిరసొంచి ప్రేమగా
చరణం 2
` కన్నా ! నీకన్నా ఎవ్వరు లోకంలో మిన్న ` అని
వెన్నుతట్టడా ఓటమి అంచున నేనుంటే నాన్న
ముందొక లక్ష్యం వెంటే విజయం ఈ జీవన పయనం
నాన్న స్పూర్తిగా సాగే పయనం అడుగడుగున ధన్యం
నడయాడు దైవమే నడిపించు నాన్నగా
మనసార మొక్కుదాం శిరసొంచి ప్రేమగా

★★★★

నాలో కురిసిన కౌముది

లక్ష్మీ రాధిక

నీలో వానై కురిసిన కవిత్వమే
నాలో వెన్నెలై విరిసింది విచిత్రంగా
చడీ చప్పుడూ లేకుండా..
ప్రవహించే చుక్కలపూల ఆకాశం నుండీ
వేల అనుభూతులు నాకోసమే జార్చినట్లు..
నేనే ఒక వెన్నెలై అలలారుతాను
వాడిపోయిన కేసరాలు వెన్నెలకు చిగురించినట్లు
నిస్తేజమైన నా మది మేల్కొంటుంది
పూలపుప్పొడిపై పొంగిన తేనె తరంగమైనట్టు
కురుసిన వెన్నెల్లో నా మేనూ..నా భావమూ తడిచి
మరో రసానుభూతికి ఆయత్తమవుతాము
నిజం..
చంద్రకాంత శిల వంటి నన్ను కరిగిస్తున్న వెన్నెల
మంచిగంధమై నా చుట్టూ పరిమళిస్తూ
అలౌకికమైన కవిత్వమై నన్ను ప్రేరేపిస్తుంది
దిగులు మేఘాలంటిన వేదనలన్నీ
అవ్యక్తమనే ఆలోచనకు తావివ్వక
అక్షరమనే ఆలంబనతో..మరో విషాదానికి చరమగీతమై
ఆనందానికి ప్రాణం పోయమంది..!!

★★★

ఓ 'కడుపు ' మంట

ఉమ

నీ హోదా ఏదైనా, నీకెన్ని కార్లున్న,
నా బాధ నాదేగా, నాకెర్రబస్సేగా,
నాన్న లేరన్న మాటెరుగవేమిరా
నేను ఒంటరినన్న ధ్యాసెక్కడుందిరా

నీకెన్ని కోట్లున్న, నువ్వెంత గొప్పైన,
నాపాట్లు నావేగ, ఆ పాత కొంపేగ
కొంగెప్పుడొదిలేవు, నన్నెంత వెతికేవు
పొంగెక్కువైపోయి గతమెంత మరిచేవు

ఆలి ఆలంటూ ఇది ఏమి గోలరా
తల్లనే మాటనే ఎమార్చినావురా
ఇది ఏమి మత్తురా, మందైన చిత్తురా
అది పొత్తు (అల్లించె) కాదురా, నువ్వొట్టి తొత్తురా

నా కడుపుకోసుకుని నిను పుట్టనిచ్చాను,
నా నడుము వంగగా నను బయటకీడ్చావు
పొద్దుతిరుగుడు పువ్వు రవి వెంట పడినట్టు
బుద్ధి కొరవడి నువ్వు భార్యెంట పడ్డావు

ఇన్ని చెప్పిన 'బ్రహ్మం' ఇది ఎలా మరచితిరి
ఎంత కాదనుకున్న, ఆయనా ఒక 'పోతు'లూరి
ఆనాడే తెలుసుంటే నిన్నెవరు కందును
మీ నాన్ననొప్పించి దూరంగ ఉందును

ఆడదాన్నైఉండి కొడుకునే కోరాను
నాపాడు బుద్ధికి శిక్షనుభవించాను
కూతురే కోరుంటే ఆనాడు నేను
రాణిలా తిరిగేను నీ అత్తలాను

రక్తపు రంగును మార్చి నీ'పాల'బడితిని
ఆ రక్తమే ఇంకగ నే పాలిపోతిని
పక్కింటి పిన్నైన అక్కరకు ఒస్తినె
నా కంటి పాపవై దిక్కులను పడితివే

ఆనాడు నా అత్త నా నడ్డి వంచింది
ఈనాడు నీ ఆలి నన్నిసిరికొట్టింది
రెంటికీ చెడ్డ రేవడైనా బతుకు
కాటికే తప్ప ఏదినా దిక్కు

పగలంతా ఎండ ఛండ ప్రచండం
రాత్రైతే ఒంటరిగా భయం భయం
ఏ రోగంలేకున్నా, చావుకై చూడడం
ఇది ఏమి భారం, ఇంకెంత కాలం

నీ బిడ్డ 'మొల'కడగ దాసిగా సరిపోన,
మీ కడ్డులేకుండా ఓమూల కూర్చోన,
మీ ముద్దు మురిపాలు నా కడుపు నింపవా,
నన్నెందుకొంటరిగా విసిరేసినావు
ఇది ఏమి ఖర్మరా, ఇంత దుర్మార్గమా

నీ సొమ్ముతినగనో నీ సేవ కోరవడో నే తలవలేదు
మీ నలుగురుఉండంగా నా ప్రేమ పంచంగ
ఆ జ్ఞాపకంలో నే మునిగిపోని
ఆ సంబరంలో నే రాలిపోని,
మీ నాన్న చెంతకే నే చేరిపోని

★★★

రసరేఖలు

శ్రీధర్ బచ్చోటి

వెడలిపోయితివపుడు నన్విడచి నీవు
తిరిగి వచ్చెదనంచును తెలిపినావు
వచ్చినప్పుడు లేను నా వసతి యందు
వెదకికొనుచును నిన్ను జీవితము గడచె

ఎన్ని నాళ్ళిక యుందునో యెరుగలేను
తిరిగి నిను చూతునో లేనొ తెలియలేను
విశ్రమింపకనెల్లెడ వెదకుచుందు
అసువులను పట్టి యాపునదాశ యొకటె

ఏవియో బంధములు బ్రతుకెల్ల నిండె
జీవితపు చరమాంకమ్ము చేరువయ్యె
గతపు చిహ్నముల్ క్రమముగా కరగుచుండె
ఈ దశను గూడ మరువ నిన్నెందువలనొ!

ఏవి నిలుచును స్మృతిలోననేవి యరుగు
వత్తురెవ్వరు నాతోడ బ్రతుకు దాటి
రాలిపోయిన పూలెన్నొ గాలికెగురు
నిలచి నా మది నిండెడు నేస్తమీవు

కనులకానెడు బ్రతుకును కాంచగలము
కనులకానని వేరు లోకమ్ము కలదు
కలియనైతిమీ జీవితకాలమందు
జీవితమ్మునకావల చేరనగును

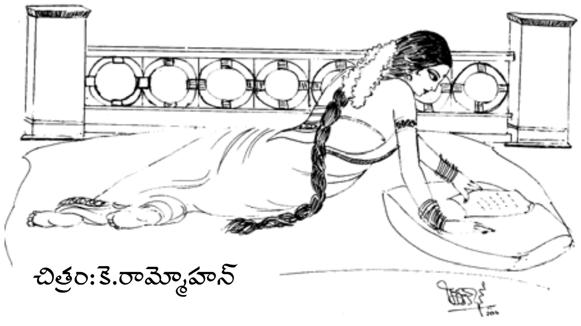

చిత్రం:కె.రామ్మోహన్